

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ἀγαπημένους μας Ἕλληνας μίαν ὀρθὴν ἰδέαν τῶν πολιτικῶν συστημάτων, τὰ ὁποῖα ἐπικρατοῦν εἰς τὰς διαφόρας Αὐλὰς τῆς Εὐρώπης. Ἡ Ἑλλὰς βέβαια σήμερον ἢ αὖριον θέλει καταχωρηθῆ καὶ αὐτὴ εἰς τὸν μέγαν κύκλον τῶν Δυνάμεων τῆς Εὐρώπης, ἐπειδὴ εἰς τοιοῦτον σκοπὸν τείνου οἱ ἀγῶνες τῆς· ἐκλεξε δὲ ὑπερασπιστὴν τῆς τὴν Μεγάλῃν Βρετανίαν· πρέπει λοιπὸν οἱ Ἕλληνες νὰ γνωρίζω τὸ θέατρον, εἰς τὸ ὁποῖον μέλλου καὶ αὐτοὶ νὰ παραστήσω τὴν πολιτικὴν σκηνὴν των.

Ἡ Εὐρώπη σήμερον (ἐκτὸς τῆς Πόρτας) παρασταίνει Ἀριστοκρατίαν Βασιλέων· ἡ Ἀριστοκρατία αὐτὴ ἔχει, ὡς λέγου, κοινὸν σκοπὸν, τὴν εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης. Ἀγρυπνοὺς καὶ προνοητικὴν πάντοτε ἡ Ἀγγλία ἐμδῆκεν ἐμμέσως εἰς τὴν συμμαχίαν ταύτην τῆς Χέρου Εὐρώπης, γνωρίζουσα, ὅτι ἔχει καὶ αὐτὴ νὰ προβάλῃ τινὰ· βλέπουσα ὅμως, ὅτι τῶν πραγμάτων ὁ ρόυς φέρεται νέας ταραχὰς, ἀντὶ τοῦ νὰ καθησυχάσῃ τὰ πνεύματα καὶ τὰς καρδίας, ἐγκατέλιπε τοιοῦτον σύστημα, τὸ ὁποῖον ἐπαπειλεῖ τὴν ἐλευθερίαν τῶν πολιτῶν καὶ εἰς αὐτὰς τὰς οἰκίας των. Καὶ ἰδοὺ μετεχειρίσθη τὴν βᾶσιμον ἐπιρροήν τῆς εἰς τὸ νὰ γίνῃ Σωτὴρ τῶν λαῶν ἐκείνων, οἵτινες ἢ διὰ παλαιῶν συνθηκῶν, ἢ διὰ τοῦ δικαιώματος τοῦ ἰσχυρωτέρου εἶχον καταδικασθῆ νὰ ὑπομένωσι τὰς ἀλύσους παρ' ἀξίαν. Ἰδοὺ μετὰ τὸν δάνατον τοῦ Κάστλερεαλγ μεταβάλλει, ὅχι τὴν πολιτικὴν τῆς, ἀλλὰ τὴν ἐπιτέλεσιν αὐτῆς, καὶ ἀκολουθοῦσα τὰς εὐγενεῖς καὶ σωτηριώδεις ἰδέας τοῦ Κ. Κάνιγγ, ἔφερε τὴν εὐδαιμονίαν εἰς τὰς

Ἐπαρχίας τῆς Μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς· ἐπαραινῆσε μὲ τὸ παράδειγμα τῆς τὴν Γαλλίαν νὰ φέρῃ τὴν τοῦ Χαίτιε, καὶ διὰ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ πνεύματός τῆς θέλει ἐνεργῆσαι καὶ τῆς φιλάττης Πορτογίδος μας τὴν εὐτυχίαν.

Καθ' ὅλα ταῦτα λοιπὸν οἱ Ἕλληνες δεῖλαν νὰ γνωρίζω τὰς κλίσεις τῆς Αὐλῆς τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας, διὰ νὰ καταλάβω, ἀν τῶν ἄλλων Δυνάμεων ἡ πολιτικὴ ἦναι προτιμητέα, ἢ οὐ. Πρέπει νὰ μάθῃ τις νὰ ἀγαπᾷ τὸν ὑπερασπιστὴν τῆς, καὶ ὄχι νὰ τὸν φοβῆται.

Παρίσιοι. Ἡ 15 Σεπτεμβρίου.

Γίνεται ἴωρα εἰς τὴν ὑψηλὴν διπλωματικὴν τῆς Εὐρώπης ἔρευνα περὶ τοῦ ἀν θέλων ἀφήσει τὰς νέας δημοκρατίας νὰ λάβω σύστασιν, δηλαδὴ, ἀν θέλων ἐπικυρώσει κατὰ δικαίωμα ὅ,τι πραγματικῶς ὑφίσταται. Διότι ἐξετάσωμεν ἡμῖς τοῦτο τὸ ἀξιοσημειωτὸν πρόβλημα ἀναφορικῶς πρὸς τὴν πολιτικὴν τῆς Εὐρώπης, πρέπει νὰ ἐπαναδῶμεν εἰς ὑψηλοτέραις ἵνας συζητήσεις.

Ἡ Ἱερὰ Συμμαχία δὲν εἶναι πλέον καθ' ὅσον τρέπον πρὸ δύο ἐτῶν ὑπῆρχεν, οὔτε καὶ τότε ἦτον, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν. Ἐν καιρῷ εἰδείξαμεν τὴν μεταβολὴν, εἰς τὴν ὁποῖαν αὐτὴ ὑπέπεσε, καὶ ἐφανερῶσαμεν τὰ ἀσθενέσματα αὐτῆς ἐπ' αὐτὴν εἰς τὴν πολιτικὴν ἰσχύην τῆς Εὐρώπης. Ἀπὸ τὴν συνένωσιν πάσης τῆς Βασιλείων, χωρὶς ἴνους ἐξαιρέσεως ἀνωτέρων, μεσαίων καὶ κατωτέρων Δυνάμεων, ἀνεφάνη Ἀριστοκρατία τῆς ἀπὸ Βασιλεῖς, γνωρισμένη ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν μεγάλων τῆς Χέρου Εὐρώπης Δυνάμεων. Μία Δύναμις τῆς οἰκίας, ἢ ὁποῖα δὲν συγχωρεῖ τὰ δευτερεῖα εἰς ἐκεῖνας τῆς πρώτης τάξεως, δὲν συγκατένευ-

τέν ολοφύχως εἰς ταύτην τὴν πολιτικὴν καὶ κατ' ἐπιφάνειαν Δημοκρατικὴν ἔνωσιν, ἣτις ἐστέφθη μὲ τὸ ὄνομα τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας, καὶ τῆς ὁποίας ὁ κατ' ἐπίδειξιν σκοπὸς ἦτον ἡ διατήρησις τῆς εἰρήνης. Πολλοὺς Ἰερούς ἡμῶν περιεῖλε βέβαια νὰ μεταχειρισθῆ διὰ νὰ συστήσῃ τὴν εἰρήνην, τὴν ὁποίαν ζητῶν θέλει εἶναι εἰς τὰς διαβάσεις καὶ χρείας τῶν λαῶν, καὶ προσέτι (μὲ περισσοτέραν βᾶσιν, καθὼς νομίζομεν) εἰς τὰ ἔθιμα, τὰ ὁποῖα νὰ προσαρμόζονται μὲ αὐτὰς τὰς διαβάσεις καὶ χρείας.

Πάντα λοιπὸν ἐνόησεν ἡ Ἀγγλία, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀποχωρισθῆ ἀπὸ τὰς δευτερευούσας καὶ κατωτέρας Δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι ἀπεβλήθησαν ἀπὸ τὸ Εὐρωπαϊκὸν Συμβούλιον, διὰ τῆς ὑψηλῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας. Ἰδεν ὅτι αἱ Δυνάμεις αὗται ἐπολιτεύοντο δημοτικῶς πρὸς τοὺς λαοὺς των, καὶ ὅτι πολλοὶ μεταξὺ αὐτῶν ἐσύστησαν καὶ ἔθιμα μᾶλλον ἢ ἦττον ἐλεύθερα. Ἐκτοτε δὲ ἐστοχάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν εἰδικὴν καὶ περιορισμένην πολιτικὴν, ἣτις ἀνήκει εἰς τοὺς ὀλίγους ἐξευγενισμένους αἰῶνας, καὶ νὰ ἐγκλωπῇ τὴν γενικὴν ἐκτεταμένην καὶ φωταυγῆ, ἣτις ἀνήκει εἰς τοὺς μέλλοντας, καὶ ἀνοίγει τὴν ὁδὸν τὴν φέρουσαν ὅλος τοὺς λαοὺς εἰς τὰς μεγάλας σχέσεις, εἰς τὴν πνευματικὴν, κοινωνικὴν καὶ τεχνικὴν βελτίωσιν τοῦ ἀνθρώπινου γένους, καὶ εἰς τὸν θρίαμβον τῆς καθ' ἅλην τὴν γῆν πολιτικῆς καὶ δημοκρατικῆς ἐλευθερίας, καθὼς ὁ Κ. Κάνιγλ' ἐκφράζεται.

Ἀπὸ τὰς ἐσχάτως γενομένας δημογερονσίας καὶ μαιφονίας τοῦ Μάνκεστερ, ἐνόησεν ἡ Ἀγγλία τὴν δεινὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ εἰδικὴ πολιτικὴ καὶ ὁ πόλεμος τὴν εἶχον φέροι. Ἡ πολιτικὴ αὕτη ἐπερατοῦτο ὅτε χωρὶς νὰ εὐρίσκῃ τὸ παραμικρὸν στήριγμα εἰς τὴν Ἀγγλίαν, τὸ ὁποῖον δὲν ἠδύνατο ἀλλοῦ νὰ εὕρῃ, εἰμὴ εἰς τὴν Χερσαίαν Εὐρώπην. ἐπέμεινε δὲ νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν Αὐστρίαν καὶ Ῥωσσίαν· ἡ Ἀγγλία ἀπεσῦρετο μακρύτερον ἐπολιτεύετο ὅμως μὲ Ἰερούς ὑποτασσόμενον, καὶ διὰ τοῦτο ἔχανε τὴν ἀξίαν της. Ὁ Μαρκέσς Λονδονιερὺ 1) ἐγνώρισε τὴν κατάστασιν τῆ,

1) Ὅστις εἶναι ὁ Μινίστρος Καστλεραγγ, ὅστις πρῶτος εἰς τὴν ἐν Βεροῦν Συνέλευσιν ἐστάθη αἰτίας

ἣτις ἦτον ἀνίατος· νὰ ἀλλάξῃ δρόμον δὲν ἠδύνατο πλέον· ὁ καιρὸς τὸ ὥριμασε, καὶ ἐκρίθη· ἡμποροῦσεν ὅμως νὰ τραβιχθῆ ἀπὸ τὰ πράγματα μὲ ἀπόφασιν ὀλιγώτερον ἀπελπισμένην. Διὰ καλὴν τύχην ὅλοι οἱ Μινίστροι δὲν δικάζονται μὲ ἴσον ὀλέθριον δι' ἑαυτοὺς Ἰερούς· ἐπρεπεν ὅμως νὰ μᾶς δίδον ἐνίοτε τὸ ἴδιον ἀποτέλεσμα μὲ Ἰερούς ὀλιγώτερον βίαιον.

Ἀμέσως ὅτε ἡ Ἀγγλία ἐνηγκαλίσθη τὴν γενικὴν πολιτικὴν, ἡ Διοίκησις της ὠφελήθη ἀπὸ τὸ δημοτικὸν, καὶ οὕτως ἡ ἀντίστασις ἐξαλείφθη κατ' ἀναλογίαν· καὶ διὰ τῆς πείρας ταύτης ἐγνώρισεν, ὅτι ἡ πολιτικὴ αὕτη ἦτον ἐπανάγκης νὰ εἰσαχθῆ. Δίχα καὶ ἡμῶν εἰς τοὺς Λιβελαπόλους, Κάνιγλ', Ῥοβινσῶνας καὶ Χερκινσῶνας, οἱ ὁποῖοι τὸ ἐνόησαν! Τὰ μερικὰ συμφέροντα δὲν ἐδείξαν πλέον πεισματικὴν ἵνα ἐχθροπαθείαν· ἡ νόμιμος κριτικὴ τῶν δημοσίων πράξεων ἐγένεν ὀλιγώτερον πικρὰ ἀπὸ μέρος τῶν ἀντισταμένων, τὰ γενικὰ συμφέροντα ἀνεγνωρίσθησαν, συνενώθησαν, καὶ τὴν μικροσχετητῆ καὶ ἀσκοπον πάλιν λησμονήσαντα, ἐνεργεῖν εἰς ἑφάιραν πλέον εὐρύχωρον. Εἰς τὴν Ἰεράστιον ταύτην κίνησιν μᾶς εὐήμερίας, ἣτις αὐξάνει κατὰ λόγον Γεωμετρικόν, ἡ Ἀγγλία, φαίνεται, ὅτι ὑπερεπηθήθη τὰ θεῖα της διὰ νὰ διασπαρθῆ εἰς ὅλον τὸν κόσμον· καὶ ἡμπορεῖ τις νὰ εἰπῆ, ὅτι περὶ ἑαυτῆς δὲν ἔχει τι πλέον νὰ ἐνασχολῆται· οἱ στοχασμοὶ της δὲν εἶναι ἰσοπικοὶ, καὶ δικαίως ἡμποροῦν οἱ Ἀγγλοὶ νὰ ὀνομασθῶσι κοσμοπολίται· ἐπεὶ ἴσα λογαριάξω τὰ πάντα εἰς κλίμακα, ἣτις ὀμοιάζει κατὰ τὸ μέγεθος τὸν Μεσημβρινὸν καὶ Ἰσημερινόν.

Ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Διοίκησις εἶναι δημοτικὴ εἰς τὴν Ἐπικρατείαν της, δὲν ἐπιδέχεται ἀμφισβολίαν· διότι ἀκολουθεῖ τὴν ἐθνικὴν ῥοπήν, καὶ μάλιστα τὴν βοηθεῖ· ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ ἕως ἐδῶ· ἡ Ἀγγλία θέλει νὰ ἦναι δημοτικὴ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν αἰκωμένην. Τρεῖς ἐπαναστάσεις ἀνηγέθησαν πρὸ Ἰριῶν χρόνων εἰς τὴν Εὐ-

τοῦ νὰ μὴ παρῆσιασθῶσι ποσῶς οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς Ἑλλάδος. Ὅλοι γνωρίζουν τὰς στροφὰς τῆς πολιτικῆς του, καὶ τὸ τραγικὸν τέλος τῆς ζωῆς του, ὅστις ἐγένεν αὐτόχειρ, καὶ θέλει χρησιμεύσει ὡς παράδειγμα διὰ τοὺς ἄλλους Μινίστρος, οἱ ὁποῖοι παίζουν μὲ τὴν τύχην ὅλων τῶν λαῶν. (Σημ. Συν.)

ρώων, ὁ σκοπὸς τῶν ὁποίων ἦτον ἡ σύστασις τῆς παραστατικῆς πολιτείας. Ἐὰν ἤθελε τὰς ὑποστηρίξει, ἦτον ἐπικίνδυνον, διότι λοιπότητος ὁ πόλεμος ἦτον ἄφευκτος. ἀνεδείχθη λοιπὸν οὐδετέρα, καὶ τοῦτο ἐστάθη τότε μέγιστον βῆμα.

Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἡ κατάστασις ἐκάστης τῶν Αὐλῶν ἤρχισεν νὰ διακρίνεται. αἱ σχέσεις προσήγγισαν, αἱ ἀντιπάθειαι ἀπεχωρίσθησαν. δύο στρατόπεδα λοιπὸν ἐσυστήθησαν. ἀφ' ἐνὸς μέρους ἦσαν οἱ ἐχθροὶ ὄλων τῶν ἐλευθέρων ἐθίμων καὶ οἱ ὑπερασπισταὶ τῆς ἀπολύτης ἐξουσίας, ἀφ' ἐτέρου δὲ οἱ ὁπαδοὶ τῶν μᾶλλον ἢ ἦτλον ἐλευθέρων ἐθίμων, καὶ οἱ κατὰ περίστασιν ἢ πεποίησιν προσκολλημένοι εἰς τὸ παραστατικὸν πολιτεύμα. οἱ πρῶτοι ἐπαρτίσθησαν, οἱ δὲ δευτέροι ἐπαρτίσθησαν. καὶ ἰδοὺ τί πρέσβει νὰ ἀποδείχθῃ.

Ἡ Γαλλία ἦτον προετοιμημένη νὰ ἐπέχῃ τὸν πρῶτον βαθμὸν εἰς τοιαύτην τῶν πραγμάτων κατάστασιν. Ὡς συνταγματικὴ Διοίκησις ἠδύνατο αὕτη νὰ προστατεύσῃ με φρόνησιν καὶ μετριοφροσύνην τοὺς λαοὺς, οἱ ὅποιοι ἐπόθον νὰ ἀπολαύσωσι τὴν πολιτικὴν ταύτην μορφήν, καὶ ἠμποροῦσε νὰ τὸ ἐνεργήσῃ μετὰ σταθερότητος χωρὶς νὰ ἦναι κατ' ἐνθεῖαν ἐχθρὸς τῶν ἀπολύτων διοικήσεων. Τὴν ἐπεφόρτισαν νὰ τιμωρήσῃ τὴν Ἰσπανικὴν ἐπανάστασιν, καὶ τὸ ἔκαμει. εὐρέθη ὅμως ἐπὶ κεφαλῆς τῆς στρατιᾶς τῆς ἀντὶ ἀρκετὰ ἀγγίχης καὶ πρῶτος διὰ νὰ καταλάβῃ, ὅτι ἀντὶ τῆς ἐπαναστάσεως ἀντικατέστησε πόλεμον ἐμφύλιον, καὶ ἀντὶ συντάγματός, χάος καὶ ἀναρχίαν. Ἐφάνη ἡ διαταγὴ τοῦ Ἀνδουιάρ †). τὸ αὐτοδέσποτον ὅμως καὶ μοναρχικόν, τὰ ὅποια κατεπάτησαν αὕτην, ἐθριάμβευσαν εἰς τὴν Ἰσπανίαν. Ἀλλ' ἡ ἀπόπειρα καὶ ἡ τιμωρία τοῦ Βεσσιέγη †) ἐκλόνησε πολὺ τὰ δύο ταῦτα συστήματα. διότι αἱ ἀπόλυτοι διδασ-

†) Αὐτὸ εἶναι τὸ δέσποισμα τοῦ Δουκὸς τῆς Ἀγυουλέμης, ὅστις ἐχάρισε γενικὴν ἀμνηστίαν εἰς τοὺς Ἰσπανοὺς τοὺς ὑπερασπιζομένους τὸ Πολιτικὸν Σύνταγμα. Ἡ ἀμνηστία αὕτη ὀλίγας ἐξαιρέσεις περιείχε. (Σημ. Συν.)

†) Μ' ὄλον ὅτι ὁ Βεσσιέγης ἐδείχθη πάντοτε ὁπαδὸς τῆς φιλίας τῶν Βασιλευσῶν, ἠγέρθη ὅμως ἔπειτα κατὰ τοῦ νῦν ἐπισημασθέντος συστήματος εἰς τὴν Ἰσπανίαν, καὶ τὸ κατεπολέμησε φανερῶ. Ἐπιάσθη λοιπὸν καὶ ἐφρονεῖτο χωρὶς δίκην. (Σημ. Συν.)

καλίαι κατεπολεμήθησαν εἰς τὴν Ἰσπανίαν ἀπὸ τῆν πείραν τῶν πραγμάτων. καὶ ἰδοὺ ἐντεῦθεν ἐπήγγασε πάλιν ὄφελος ἀναλόγως πρὸς τὰς συνταγματικὰς διδασκαλίαις.

Ὅταν ἡ Ἱερὰ Συμμαχία ὑπερεῖχε, τότε ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις ἄρχισε νὰ μορφοῦται. Ἐκτοτε λοιπὸν ἐξετυλίττετο, καὶ τέλος πάντων ἔλαβε παγιότητα. Ἡ Ἀγγλία, ἥτις τὰ πάντα ἀρχίζει ἀπὸ τὴν οὐδετερότητα, καὶ δὲν γνωστοποιεῖ τῆς διαγωγῆς τῆς τὸ σχέδιον, εἰ μὴ ὅταν ἦναι ὅλα ἔτοιμα, καὶ σχεδὸν εἰς ἐκτέλεσιν, ἐδείχθη κατ' ἀρχὰς οὐδετέρα. ἐφάνη μάλιστα καὶ ἐχθρική, διὰ νὰ πολιτευέται τὴν Πόρταν κατὰ τὸ χρέος τῆς παλαιᾶς φιλίας. Τὰ πάντα ὁμῶς σήμερον μετέλλαξαν. Τὸ φέρεσιμον τῆς ἐν Ναυπλίῳ Διοικήσεως, ἔχει εὐδαίμονα βέβαια ἐπιρροὴν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα, χωρὶς νὰ δυννηθῇ νὰ ἐνοχοποιήσῃ, οὔτε τὴν Ἑλλάδα, οὔτε τὴν Ἀγγλίαν. Μόλις ἡ Ἑλλὰς ἐστενοχωρήθη, καὶ ἀμέσως διευθύνθη εἰς τὴν Ἀγγλικὴν σημαίαν, διότι ἦτον ἡ πλησιεστέρα καὶ ἡ πλεονεφελικὴ. Ἀν ἡ Γαλλικὴ ἠθέλεν εἰσθαι εἰς μικροτέραν ἀπόστασιν, ἠθέλε χαιρετηθῇ ἐπίσης καὶ αὕτη καὶ ζητηθῇ. Τί λυπηρὸν πρᾶγμα νὰ μὴν ἤμεθα καὶ ἡμεῖς εἰς κατάστασιν νὰ πολιτευθῶμεν τοιαυτοτρόπως! Ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ρωσσία δέλων κάμει κατὰ τοῦτο τὴν ἀπόφασίν των, ἀποζημιούμεναι ἀπὸ τὸ μέρος τῶν συνέρων των.

Ἀλλ' ἡμεῖς; Θέλομεν περιμενεῖν, ἐπειδὴ οὕτω τὸ δέλον οἱ Μινιστροὶ μας. Ἀλλ' ὅπως αὐτὴν ἦναι, ἰδοὺ καὶ πάλιν ἄλλοι πρόδοι τῶν συνταγματικῶν διδασκαλιῶν.

Ἀν ἡ Ρωσσία, οὔσα ἀπόλυτος εἰς τὴν Ἐπικρατείαν τῆς, καὶ ἡμι-παραστατικὴ εἰς τὴν Πολλωνίαν, κατεσύντριψε τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ βήματος τῆς Βαρσοβίας, ἀφ' ἐτέρου ἰδοὺ ἡ Πρωσσία ἔκαμει ἐπωφελεῖς δοκιμὰς τοπικῆς (municipale) καὶ κυβερνητικῆς ἐλευθερίας, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐν μόνον βῆμα ἀπέχει ἡ συνταγματικὴ πολιτεία. Ἡ ἀπόπειρα τῆς Πρωσσίας ἐπέτυχεν. Ἐσύστησε τὴν σύμπνοιαν καὶ τὴν ἀμοιβαίαν πίστιν μεταξὺ Ἑθνὸς καὶ Μονάρχου. Αἱ ἐμπορικαὶ χρεῖαι ἀναφαίνονται, ἡ βιομηχανία ἐπέκτείνεται, καὶ (πρᾶγ-

μα παραδόξου) ή στρατιωτευμένη (enrégimentée) μοναρχία του Φρειδερίκου έκαμεν ικανάς προόδους, ώστε να ήναι μία από τας πρώτας της Ευρώπης, ήτις θέλει να ανοίξη σχέσεις με την άπελευθερωμένην Αμερικην. Η Σουηδία κάμνει τὸ αὐτό. Αἱ Κάτω Χώραι τὴν ἐπερόλαδον ἔχον, καθὼς καὶ ἡ Ἑλβετία, τοὺς ὀφθαλμοὺς ανοικτοὺς εἰς τὴν πέραν τῶν Ἀλπεῶν εἰσβολήν. Ἡ Βαυαρία καὶ αἱ ἄλλαι τῆς μεσαιᾶς τάξεως Ἐπικρατεῖαι τῆς Γερμανίας ἐπιμένον να διατηρήσουν τὴν πολιτικὴν καὶ ἑθνογενετικὴν ἐλευθερίαν· καὶ ἡ Νεάπολις ἐξαλείφει τὰ τελευταῖα ἔγγη τῶν πολιτικῶν διχονομιῶν. Καὶ ἰδοὺ νέαι προόδοι τῶν διδασκαλιῶν μας εἰς τὴν Ευρώπην.

Εἰς τὸν καιρὸν δὲ, ὅπου εἰχομεν ἐνέλθει κατ' ἀρχάς, ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Ἰσπανικῆς Ἀμερικῆς δὲν ἔρχεν ἀποφασισθῆ· ἀπεφασίσθη λοιπὸν πρὸ ὀλίγου εἰς Ἀσιατικὸν τὰ πάντα ἀκόμη μετήλλαξαν εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Εὐρώπης. Ἡ Ἀγγλία, ἣτις ἐνεργεῖ, πρὶν να ὀμιλήσῃ, εἶχεν ἤδη ἐνθρονίσει τοὺς προξενικοὺς τῆς ἀπεσταλμένους, καὶ ἔπειτα διεκήρυξε τὰς συμφωνίας τῆς. Ἡ βία τῶν πραγμάτων μᾶς ἔκαμε να συμπεριβασθῶμεν μετὰ τοῦ Καίσιου.

Ἄλλ' οἱ μοναρχικαὶ ταρακτοναὶ· ἡ Ρωσικὴ, Αὐστριακὴ καὶ ἡ τοῦ πέραν τῶν Ἀλπεῶν πατρίδα κραυγάζει, ὅτι εἶναι ἐπικινδυνὸν διὰ τὰς μοναρχίας τῶν δημοκρατιῶν ἢ ἀναγνωρίσις. Ταλαίπωροι ἄνθρωποι! Ἡμπορεῖ ποτε μία παραστατικὴ μοναρχία να ἔχῃ φόβον ἀπὸ τὴν δημοκρατίαν; ἡ ἀπόλυτος μοναρχία ἴσως ἠμπορεῖ να συλλάβῃ κάποιον φόβον· ἀλλ' ἡμεῖς ἔχοντες μοναρχίαν παραστατικὴν, πρέπει να γινώμεθα θυσία τῶν χιμερικῶν φόβων σας; Πταίομεν ἡμεῖς διότι δὲν ἔχετε καὶ σεῖς πολιτικὰ συντάγματα;

Ἡ εἰς τοὺς Παρισίους τοῦ Α. Οὐέλινγκτον μεταβάσις θέλει ἀραγε προᾶξει ἕλῳ. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς; ὁ Β. Μέτερνιχ ἀπέτυχεν; εἶναι ἀληθές, ὅτι ὁ δεύτερος ἐλέγχων τοὺς Ἰησουίτας καὶ τινὰς καινοτομίας, δὲν ἔχει ἄδικον· ἔχει μέγα ὅμως διὰ τὴν παραστατικὴν Διοίκησιν, διὰ τὸν Τύπον, διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ διὰ τὴν Ἰταλίαν. Οἱ ἐν τοῖς ἐπαγγέλμασι τῆς ἐπικρατείας μας, ἤκουον τὸν Κ. Μέτερνιχ, ἤκουον καὶ τὸν Ἀδρῶ Οὐέλινγκτον, καὶ δὲν ἀπεφασίζον ἵνα ποτε. Ἐνομιμῶντο χωρὶς να ζητήσουν να ἀποφασίσουν τὴν μέρος, σπαργανομένη καὶ ὑπνώττοντες μετὰ τοῦ Ἐρυθροῦ Ὄρου (†) καὶ τοῦ Χρηματιστηρίου, ἀφίοντες να ἐλιγιστεύσουν τὰ εἰσοδήματα, καὶ να πολυπλασιάζονται οἱ Ἰησουίται, να ἐκπίπτῃ ἡ ἀλληλοδιδασκτικὴ μέθοδος, καὶ τὸ ἱερατεῖον να καταστρέψῃ τὸ Παιδιδασκτικόν. Ἡ κίνησις ἴδραγε τῆς Ἰσπανίας τοὺς ἀνήγειρε κἀν ἀπὸ τὴν ληθαργίαν των; Ὁ Βεσσιέρης ἤθελεν εἶσθαι μέγας διδάσκαλος, ἀν τοὺς εἰδίδε τὴν κατάστασιν των· ἀλλ' ἀμφιβάλλομεν περὶ τούτου.

(Constitutionnel)

(†) Διὰ τοῦ Ἐρυθροῦ Ὄρου (Mont-Rouge) ἐνομοθετεῖται τὸ σύστημα τῶν Ἰησουιτῶν. (Σημ. Συν.)

Ἐκ τῶν Γαλλικῶν Ἐφημερίδων.

Παρίσιος. Τὴν 7 Ὀκτωβρίου.

Διὰ μέσου ἐπιστολῆς ἰδιαίτερας γίνεται γνωστὸν, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας ἐξέδωκε δευτὴν διαταγὴν εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς κατὰ τὰ Ἑλληνικὰ πελάγη ναυτικῆς του Μοίρας, δι' ἧς τὸν διορίζει να μὴ ὑπερασπίσεται κἀν Ἀυστριακὸν πλοῖον, τὸ ὅποιον ἤθελε κρατηθῆ ἀπὸ τοὺς Ἑλληνας, μετακομίζον στρατεύματα, πολεμοφόδια, τροφὰς κ.τ.λ. διὰ χρῆσιν τῶν Ἰούρκων, ἢ κατ' ἄλλον τρόπον παραβιάζον τὴν ὀνομασίαν ὁ Αὐτοκράτωρ ἀπεφασίσει να διαφυλάξῃ οὐδετερότητα. Ὅλα τὰ ἰοιοιτοτρόπως συλλαμβανόμενα πλοῖα πρέπει να τὰ ἀφίγῃ εἰς τὴν ἴσχη των.

Ἀπόσπασμα γράμματος ἐκ Τριεστίνου τῶν 28 Σεπτεμ. ἀναφέρει τὰ ἀκόλουθα.

Ἡ Ναύαρχος Ἀμιλτων ἐπιστρέφον ἀπὸ Σμύρνην, καὶ διαβὰς ἀπὸ Τόβραν καὶ Ναύωλιον, διεκήρυξεν εἰς τοὺς Διοικητὰς τῶν διαφόρων ναυτικῶν Δυνάμεων τῆς Εὐρώπης, ὅτι ἡ παρὰ τῆς Ἀγγλίας διατηρηθεῖσα οὐδετερότης δεμελιούται εἰς τὴν ἐξ ἴσου προσαρμογὴν τῶν ἀρχῶν τοῦ κοινοῦ δικαιώματος, καὶ εἰς τὰ δύο μέρη τὰ ἀντιμαχόμενα· ὅτι μετεχειρίσθη μεγάλην ἀσυμμετρίτητα κατὰ τῶν πειρατῶν, οἱ ὅποιοι ἐκαμαν κατ' ἐχρήσεις εἰς τὴν σημαίαν του· ἀλλ' ὅτι δὲν ἠμπορεῖ να δώσῃ οὐδεμίαν ὑπεράσπισιν εἰς ἐκεῖνα τὰ Εὐρωπαϊκὰ καράβια, τὰ ὅποια καταχρηστικῶς μεταχειρίζονται τὴν οὐδετερότητα σημαίαν των, καὶ προσπαθοῦν να βλάψουν τοὺς διακηρυχθέντας ἀποκλεισμοὺς ἀπὸ τὰς πολιτικὰς τῆς Ἑλλάδος Ἀρχὰς, ἢ βοηθοῦν τοὺς Ναυάρχους καὶ Στρατηγούς τῶν Ἰούρκων, μεταφέροντα στρατιὰς καὶ ὄπλα εἰς τοὺς ἐξουσιαζομένους παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἴσους· ἐπειδὴ ἰσοῦτον φέρομεν ἀπὸ μέρους τῶν οὐδετέρων, ἀλλὰ ἀποτέλεσμα δὲν κάμνει, εἰμὴ να προξενῇ συνεχεῖς ἀταξίας, αἱ ὅποιοι ἐξ ἀνάγκης πρέπει να περιστέλλονται ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας. — Λέγεται ἀκόμη ὅτι ὁ Ναύαρχος οὗτος ἐρανέρωσεν εἰς τὸν Κ. Ἀγκούρτην Ἀρχηγὸν τῆς Αὐστριακῆς ναυτικῆς Μοίρας, ὅτι δὲν ἠμπορεῖ να τὸν βοηθήσῃ εἰς τὸ ζήτημα, τὸ ὅποιον ἔκαμεν εἰς τοὺς Ἑλληνας διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν Αὐστριακῶν πλοίων κρατηθέντων εἰς Ναύωλιον, ἐπειδὴ κατὰ τὰς ἀναγνωρισθεῖσας ἀρχὰς τῆς Ἀγγλίας, τὰ πλοῖα ταῦτα ἐσυλλήθησαν, ἐπειδὴ ἔβλαψαν φανερὰ τὴν οὐδετερότητα. Ὁ Κ. Ἀγκούρτης εἰδωαίησεν ἐπωμένως ἵνα τὰ Αὐστριακὰ πλοῖα να ἐμωδισθοῦν πρὸς καιρὸν (pro tempore) τοῦ να ἐναθοῦν μετὰ τῶν Ὀθωμανικῶν σφίλων.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐσχάραις Εἰδήσεις.

Ἀπὸ τῆς 29 εἰς τῆς 31 Ὀκτωβρίου. Ὁ ἀμοιβαῖος πυροβολισμὸς μετὰ τῶν ἡμῶν καὶ τοῦ ἐχθροῦ ἐξακολουθεῖ περιωδικῶς. Τούτο ἠκολούθησε χθὲς καὶ εἰς τὰ Ἀνατολικόν. Ὅθεν ἕνας νέος ἀσφατηθεὶς ἐκείσε ἀπὸ μιδράλι ἐπληρώθη.

Ἐπὶ τὰ ἐχθρικά καράβια βλέπομεν σήμερον ἐξερχόμενα τοῦ κόλπου Π. Πατρῶν. φαίνεται ὅτι οἱ ἐχθροὶ ἐλαβον αὐτὴν τὴν ἴσχην, ἐπειδὴ ἴδον ὅτι ἐν μόνον Ἑλληνικὸν καράβι ἀπὸ τὴν μοῖραν, ἣτις ἀποκλείει τὸν κόλπον τοῦτον, εὕρισκετο εἰς τὸν λιμένα μας.